

LBRIS

We know
books

Prietenii
mei
animalele

Tudor **Cozari**

Lebăda- de-vară

E n c i c l o p e d i e

pentru copii

Știința

„Regina apelor”

PRINTRE CELE MAI FRUMOASE
FIINȚE DE PE PĂMÂNT SE AFLĂ ȘI
LEBĂDA-DE-VARĂ, UNA DINTRE PĂSĂRILE
DE APĂ ÎNTÂLNITE PE MELEAGURILE
NOASTRE.

Lebăda-de-vară –
creație desăvârșită
a naturii.

Coborâtă din înaltul cerului,
lebăda-de-vară se lasă lin pe
oglindea apei, locul unde își petrece
cea mai mare parte a timpului. Aici
ea se hrănește, se odihnește și își
crește puii. Pentru nimic în lume nu
s-ar dezice vreodată de mediul ei
îndrăgit – lacurile și râurile.

**Penajul este alb și
strălucitor, gâtul lung
și arcuit, capul ușor
înclinat, ciocul de un
roșu-aprins, cu fruntea
neagră și aripile mari,
îndreptate spre cer,
asemănătoare pânzelor
unei corăbii în bătaia
vântului.**

Lebăda-de-vară este cea mai grea pasăre care poate zbura: în
sălbăticie, greutatea sa poate ajunge până la 15 kg, iar după unii
observatori, chiar până la 20 kg. Cu toate acestea, ea se simte ca
acasă nu doar în aer, ci și pe apă. Valurile și stropii repezi ai ploilor
de vară nu pătrund prin penele sale, deoarece acestea sunt unse
cu o substanță uleioasă, produsă de o glandă specială, situată
la baza cozii. Astfel, stropii se rostogolesc fără a ajunge la piele.
În felul acesta, lebăda își păstrează penele uscate și menține o
temperatură ridicată a corpului pe tot parcursul anului.
...Apărută din tufișurile de stuf, lebăda se lasă dusă ușor de vânt
pe apa străvezie – corpul elegant, mișcările domoale și pline de
grație fascinează ochii celor din preajmă. Nu întâmplător, lebăda
se numără printre cele mai îndrăgite păsări. Este considerată o
adevărată „regină a apelor”.

Lebăda-de-vară în cele trei medii – aer, pământ și ape

Aer

Fiind „păsări călătoare”, lebedele pornesc la drum lung de două ori pe an. Viteza lor medie de zbor este de 30–50 km/oră, iar viteza maximă poate ajunge până la 95 km/oră. În timpul zborului, lebedele formează un unghi, astfel încât păsările din față înfruntă curenții de aer și creează în urma lor un coridor de aer mai liniștit, confortabil pentru cele care zboară în spate. Din când în când, păsările își schimbă locurile: cele din față, care obosec, sunt înlocuite de altele din grup.

LEBEDELE, SPRE DEOSEBIRE DE ALTE PĂSĂRI DE APĂ PRECUM PELICANII, NU AU ARIPI LUNGI ȘI LATE CARE SĂ LE PERMITĂ SĂ ZBOARE PRIN PLANARE (PLUTIRE); DE ACEEA SUNT NEVOITE SĂ BATĂ ENERGIC DIN ARIPI ÎN TIMPUL ZBORULUI.

În timpul zborului lebedelor se aude un „șuier” caracteristic, provocat de aerul care trece cu repeziciune printre penele desfăcute ale aripilor. Aceste șuieruri sunt asemenea unui cântec neobișnuit și pot fi auzite de la sute de metri, mai ales pe vreme liniștită, fără vânt. Specialiștii consideră zborul lebedelor unul dintre fenomenele cele mai uimitoare ale naturii.